

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Έκδιδόμενη κατά Παρασκευήν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΘΩΝ

Διατριβών 6 στίχος λεπτά 25
Ειδυλλιοί και άγγελαι και άποκοπήν

Ο Συντάκτης

ΚΩΝΣ Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν. 14.
Πληρωτέα καθ' εξαμηνίαν

Η Διοίκηση και τὰ ὄργανα αὐτῆς

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον γράψοντες περὶ τῶν πρώτων καὶ σπουδαιότερων καθηκόντων ἅτινα ἐπιβάλλονται τῇ νέᾳ Κυβερνήσει, κατεδείξαμεν, κατὰ τὸ μέτρον τῶν ἀσθενῶν ἡμῶν δυνάμεων, ὅτι τὸ κυριώτερον μέλημα αὐτῆς δεῖν νὰ ᾖ ἡ ἀνορθωσις τῆς τοῦ τόπου Διοικήσεως, ὑπο τὴν εὐρυτάτην τῆς λέξεως σημασίαν· διότι ἀνευ καλῆς διοικήσεως μήτε τὰ οἰκονομικὰ τοῦ τόπου δύναται ν' ἀνακύψωσι, μήτε ἡ παρασκευὴ τοῦ ἔθνους, πρὸς ἐπιτέλειαν τοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ προορισμοῦ, τοῦ δύναται νὰ κατορθωθῇ· τὰ δύο δηλονότι ἔργα ἅτινα ἐπιβάλλονται τῇ Ἑλλάδι νὰ ἐπιτελέσῃ ἵνα ἔχῃ λόγον τινὰ ἢ πολιτικῆ αὐτῆς ὑπαρξίς. Εἶναι ἀλήθεια μαρτυρούμενη ὑπὸ τῆς καθ' ἑκάστην πείρας ὅτι ἡ Διοίκις ἀποτελεῖ τὸ ἔδαφος ἐφ' οὗ ἐγείρεται ἡ οἰκονομικὴ τοῦ τόπου καὶ ἡ ἰκανότης τοῦ ἔθνους εἰς ἐπιτέλειαν μεγάλων ἐπιχειρημάτων καὶ ὅταν ἐκείνη σφάλῃ αὐταὶ ἐγείρονται ἐπὶ ἄμμου. Κατελήξαμεν δὲ εἰς τὸ συμπέρασμα, ἐν τῷ ἄρθρῳ ἐκείνῳ, ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ Διοίκις παρ' ἡμῖν δὲν εἶναι παρεκτικῆ τῶν ἑαυτῆς ἀποτελεσμάτων, ἢ διὰ μεγάλων θυσιῶν ἀπέπειρα πρὸς ἀνορθωσὶν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ τόπου πρέπει νὰ παύσῃ, αἱ δὲ περὶ μεγάλων ἔθνικων ἔργων ἐλπίεις νὰ κατασιγήσωσι, ἵνα μὴ το ἔθνος πληρῶνῃ μόνον τὰ ἔξωδα, ὡς εἶπεν, τῶν μεγαλεπιδόλων ἐκείνων ἐπιχειρημάτων, χωρὶς νὰ δυνθῆ ποτὲ ν' ἀπολαύσῃ τὰ ἐκ τούτων ἐπιδιωκόμενα ἀποτελέσματα· ἢ μάλλον πληρῶνῃ διὰ τῶν θυσιῶν εἰς αὐτὴν ὑπόβαλλεται χάριν δῆθεν τῶν οἰκονομικῶν καὶ στρατιωτικῶν δυνάμεων τοῦ τόπου, φέρων εἰς τὴν πολιτικὴν ἀγυρτείαν τῶν μεγάλων πολιτικῶν ἡθοσιῶν.

Ἡ νέα Κυβέρνησις φαίνεται ὅτι δὲν παραγνωρίζει τὴν ἐν τῇ πολιτικῇ τάξει ἀξίαν τῆς « χρηστῆς καὶ ἐγκρατοῦς διοικήσεως, » διότι καὶ ὁπόταν ἦτο ἀντιπολιτευσίς τὰ εὐχέστερα αὐτῆς ὅπλα ἔστρεφε κατὰ τῆς διοικήσεως τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως, καὶ ἐν τῷ Βασιλικῷ λόγῳ ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀ. συνόδου τῆς νέας Βουλῆς, πρὸς τὴν μέριμναν τῶν οἰκονομικῶν καὶ στρατιωτικῶν πραγμάτων τῆς χώρας, παραλλήλως ἔθετο καὶ τὴν μέριμναν ἀπερὶ ἀποκαταστάσεως διοικήσεως χρηστῆς καὶ ἐγκρατοῦς, ἀναγνωρίζουσα ὅτι « κυβερνητικῆ ἀληθῶς ἀποβαίνει ἀκριβῆς καὶ ἴση πρὸς πάντας ἐκτελέσις τῶν νόμων, τῶν κανονιζόντων τὰς πρὸς τὸ κράτος καὶ τὸ δημόσιον ταμείον σχέσεις

τῶν πολιτῶν καὶ πρόνοια περωτισμένη περὶ προστασίας καὶ ἐνισχύσεως τῆς κοινωνικῆς δραστηριότητος καὶ τῆς ἀτομικῆς ἐργασίας. »

Τοιαύτη ἐπίσημος καθομολόγησις, ἀνεφερομένη εἰς τὴν Διοίκησιν, προερχομένη δὲ ἐκ τῆς Κυβερνήσεως ἐμποεῖ ἀγαθὴν ἐντύπωσιν εἰς τὴν συλλογιζομένην μερίδα τοῦ τόπου ἥτις μετ' ἐλπίδος προσδύει εἰς αὐτήν.

Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ ἡ ἐπίσημος καθομολόγησις περὶ ἀνορθώσεως τῆς παρ' ἡμῖν διοικήσεως, οὐδὲ ἡ δεδηλωμένη ἐπιθυμία πρὸς πραγματοποίησιν τῶν ἐπαγγελουμένων, ἵνα ἐμπούνη εἰς τὸ κοινὸν τὴν πρὸς αὐτὰ πεποιθησὶν ἀπαιτεῖται πρὸ παντός ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως καὶ σταθερὰ θέλησις εἰς ἀνορθωσὶν τῆς διοικήσεως καὶ ἐκλογῇ τῶν καταλλήλων πρὸς τοῦτο μέσων καὶ ὀργάνων.

Ἡ σταθερὰ θέλησις τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ δεδηλωμένη αὐτῆς ἐπιθυμία θὰ πραγματοποιηθῶσι μόνον διὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν καταλλήλων ὀργάνων. τῶν ὑπαλλήλων δηλονότι ἐκείνων οἵτινες πρὸς τὴν ἀναγκαίαν ἰκανότητα καὶ ἐμπειρίαν κέκτηνται καὶ χρηστότητα, θαθεῖαν δὲ γνώσιν καὶ πλήρη συναίσθησιν τῆς ἀπιστολῆς των. Χρηστὴ καὶ ἐγκρατῆς διοίκις δὲν δύναται οὔτε νὰ ὑπάρξῃ οὔτε νὰ τελεσφορήσῃ ἀνευ χρηστῶν καὶ ἐγκρατῶν ὑπαλλήλων, πεποτισμένων τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῆς ἰδέας τοῦ καθήκοντος, ὡς δὲν δύναται νὰ τελεσφορήσῃ ἐκκλησία ἀνευ ἱερῶν πεποτισμένων τὴν καρδίαν ἐξ ἀγάπης καὶ εὐσεβείας.

Δυστυχῶς ἐν Ἑλλάδι εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους ἄλλαι κατάρχουσιν ἰδέαι καὶ σκέψεις πολλαὶ δὲ Κυβερνήσεις αὐτῆς, μ' ὅλον ὅτι ἐνεφορήθησαν ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ν' ἀνορθώσωσι τὴν Διοίκησιν, εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀργάνων τῶν ἐνεπνεύθησαν ὑπὸ ἄλλων ἰδεῶν ἢ ἐκείνων αἵτινες δύνανται νὰ καταστήσωσι τὴν δημοσίαν ἱεραρχίαν ἀληθῆ ἐγγύτησιν τῆς τηρησεως τῶν νόμων καὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν δικαιωμάτων.

Ἐν Ἑλλάδι αἱ Κυβερνήσεις ὑπολομβάνουσι τὸν δημόσιον προϋπολογισμόν ὡς λειψῶνα τοῦ κόμματός των καὶ ἀπολύουσιν ἐν αὐτῷ πρὸς βόσκησιν ὄλους ἐκείνους οἵτινες ἀνευ οὐδενὸς ἄλλου προσόντος, δύνανται νὰ ἐπιδείξωσι μικρὰς ἢ μεγάλας, παλαιὰς ἢ νέας ὑπηρεσίας πρὸς τὴν πατριάν, καὶ νὰ διεκδικήσωσι μιαν δημοσίαν θέσιν ὡς ἀμοιβῆν των. Αἱ ὑπηρεσίαι αὐταὶ πολλακις εἰσὶν ἐγκλήματα εἴτε πρὸς τὴν δημοσίαν τάξιν, εἴτε πρὸς τὴν δημοσίαν ἡλικίαν, εἴτε πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πολιτείας.

Οὕτω οἱ ἀποβλέποντες παρ' ἡμῖν εἰς τὰς δημοσίας θέσεις ἀπήρτησαν ἰδίαν τάξιν, ἥτις ἔχει ὠρισμένα καθήκοντα νὰ ἐπιτελέσῃ ἵνα ἐπιτύχῃ τοῦ ποθουμένου· τὰ καθήκοντα δὲ ταῦτα εἶναι ἀλλότρια πρὸς τὰς ἀνάγκας καὶ ἀπαιτήσεις τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, ἄσχετα δὲ πρὸς τὴν ἀπαιτούμενην ἐμπειρίαν εἰς διαχειρίσιν ἀρχῆς τινός, καὶ ξένα πρὸς τὴν χρηστότητα, ἥτις δεῖν ν' ἀποτελῆ τὸ πρωτιστεν προσόν παντός δημοσίου ὑπαλλήλου. Ὁ ἐπιθυμῶν παρ' ἡμῖν οἰανδήποτε δημοσίαν θέσιν πρὸς ἐπιτυχίαν αὐτῆς δὲν ἀπαιτεῖται νὰ ἐγκύψῃ εἰς τὴν πρόσκτησιν τῶν ἀναγκαίων γνώσεων, ν' ἀσκηθῇ εἰς τὰ καθήκοντα ἅτινα ἡ θέσις ἐπιβάλλει αὐτῷ, καὶ νὰ δείξῃ ὅτι πλὴν τούτων τῶν ἐφοδίων, φέρει καὶ τὸ ἐφόδιον τῆς χρηστότητος καὶ τῆς καλῆς ἀνατροφῆς, ἀλλὰ νὰ προσκολληθῇ εἰς ἐν κόμμα εἴτε τοπικὸν ἔντινι ἐπαρχία ἢ γενικὸν ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ καὶ νὰ προσφέρῃ αὐτῷ ὑπηρεσίας διάσδηποτε, ἐξουτελιζόμενος, ἐκθέτων τὴν ἰδίαν ἀξιοπρέπειαν ἔστι δ' ὅτε καὶ τὴν τιμὴν του. Οἱ κατέχοντες δ' ἀφ' ἑτέρου τὰς δημοσίας θέσεις καὶ ἀποβλέποντες εἰς προαγωγὴν δὲν εἶναι ἀνάγκη, ἵνα ἐπιτύχωσιν αὐτήν, νὰ ἐγκύψωσιν εἰς τὴν ὀρθὴν κατανόησιν καὶ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τῆς θέσεώς των, νὰ μοχθήσωσιν εἰς βελτίωσιν ἑαυτῶν, νὰ διακριθῶσι διὰ τῆς ἐπιμελείας καὶ ἐφύιας των, ἀλλὰ νὰ χρησιμοποίησωσι τὴν ἐκ τῆς δημοσίας θέσεως ἐκπηγάζουσαν ἐξουσίαν εἰς ἀποκλειστικὸν ὄφελος τῆς πατρίδος, νὰ ὀργιάσωσιν ὑπὲρ αὐτῆς καὶ ν' ἀποβῶσιν προαγωγοὶ τῆς δημοσίας τάξεως· χωρὶς νὰ καταλογίσωμεν εἰς ταῦτα τὰς προσωπικὰς θεραπείας πρὸς τοὺς ἀρχηγούς καὶ ὑπαρχηγούς τοῦ κόμματος, εἰς τοὺς οἰκείους τοὺς ὑπηρετας καὶ τοὺς σκύλους αὐτῶν.

Τοιοῦτότρόπῳ διεμορφώθη παρ' ἡμῖν ὑπαλληλία προσωπικῆ καὶ κομματικῆ, οὐδαμῶς δὲ δημοσία ἢ πολιτειακῆ· ἐφ' ὅσον δὲ εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι τὰ συμφέροντα τοῦ κόμματος, οὐ μόνον εἰσὶν ἀλλότρια πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς πολιτείας καὶ τῶν ἀτόμων, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ἀναίρετικά τούτων, δύναται τις νὰ ἐννοήσῃ εὐχερῶς πῶς διεξάγεται παρ' ἡμῖν ἡ δημοσία ὑπηρεσία, πρὸς ὄφελος τίνος λειτουργοῦσιν αἱ διάφοραί ἀρχαί, καὶ συνεπῶς ποῖα τις ἐστὶν ἐν Ἑλλάδι ἡ Διοίκις καὶ πόσον συντελεῖ εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ τόπου καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ ἀτόμου, ἅτινα εἰσὶν ὁ κυριώτερος προορισμὸς αὐτῆς. Ὁ ὑπάλληλος ἐν Ἑλλάδι δὲν ἀνήκει εἰς τὴν πολιτείαν ἢ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς, ἀλλ' εἰς τὸ κόμμα, παρ' οὗ λαμβάνει τὴν θέσιν, δι' οὗ διατηρεῖ-

ται εις αὐτὴν καὶ ἐξ αὐτῆς ἀναμένει προαγωγὴν: ὁ τοιοῦτος ὑπάλληλος οὐδὲν ἔχει ὑπ' ἑφ' ἑαυτὸν καθήκοντα πρὸς τὸ Κράτος ἢ τοὺς διοικουμένους, ἔχει ὑποχρεώσεις πρὸς τὸ κόμμα καὶ ἐπ' αὐτοῦ στηρίζει πάσας τὰς ἐλπίδας του. Ἡ ὑπάλληλος, ἐπαναλαμβάνομεν, ἐγένετο παρ' ἡμῖν προσωπικὴ καὶ κομματικὴ, οὐδαμῶς δὲ δημοσίᾳ ἢ πολιτικῇ διὰ τοῦτο βλέπομεν ὑπάλληλους τρεφομένους ὑπὸ τοῦ λαοῦ περιφρονούντας τὸν λαὸν τοῦτον διὰ τοῦτο βλέπομεν εἰς ἐκάστην Ὑπουργικὴν μεταβολὴν, ὑπάλληλους μὴ κατέχοντας ἐμπιστευτικὰς θέσεις, παραιτούμενους τῆς ὑπηρεσίας, ἐγκαταλείποντας τὰς θέσεις των διὰ νὰ διατηρήσωσι τὰ ἑαυτῶν δικαιώματα ἀπέναντι τῶν ἐκπιπτόντων τῆς ἀρχῆς κομμάτων διὰ τοῦτο βλέπομεν εἰς πᾶσαν μεταβολὴν Ὑπουργικὴν γενικὴν σχεδὸν ἀντικατάστασιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Βεβαίως δὲν ποιοῦσιν αἱ ὑπάλληλοι, ἐὰν ἡ Διοίκησις παραπαίῃ ἕνεκα τῆς ἐλαττωματικότητος τῶν ὀργάνων αὐτῆς πταίουσιν αἱ Κυβερνήσεις ὅτινες τάσσουσι τὰς δημοσίας θέσεις οὐχὶ ὡς γέρας τῆς ἰκανότητος, τῆς χρηστότητος καὶ τῶν πρὸς τὴν πόλιν ὑπηρεσιῶν, ἀλλ' ὡς ἀμοιβὴν τῶν πρὸς τὸ κόμμα ἀνωμόμων ἐκδουλεύσεων. Τίς ἐκλήθη ποτὲ παρ' ἡμῖν εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ὅτι εἶδεν ὅτι δύναται νὰ καθέξη θέσιν τινὰ ἕνεκα τῶν ἐιδικῶν γνώσεων του, τῶν φώτων του, τῆς χρηστότητός του; Ποῖος δὲ ὑπάλληλος προήχθη εἰς ἀνωτέραν θέσιν διὰ τῆς ὑπηρεσίας, ὡς λέγομεν, ἀνευ δηλ. ὑπηρεσιῶν πρὸς τὸ κόμμα, ἀνευ συστάσεων ἰσχυροῦ τινός, ἀνευ θωπιῶν πρὸς τὰ πρόσωπα τῶν κρατούντων καὶ τοὺς οἰκίους αὐτῶν, ἔαν ὅθεν δὲν ἔχωμεν ἐν Ἑλλάδι δημοσίους ὑπάλληλους ἀρρωστωμένους εἰς τὸ καθήκον καὶ τὴν πολιτείαν, δυναμένους δὲ νὰ καταστησωσι τὴν διοίκησιν ἣν διαχειρίζονται παρεκτικὴν τῶν σωτηριῶν ἀποτελεσμάτων τῆς, εἶναι ὅτι αἱ Κυβερνήσεις δὲν ζητοῦσιν οὐδὲ θέλουσι τοιοῦτους ὑπάλληλους, διότι στρατολογουσι αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόμματος, ὅπερ πᾶν ἄλλο δύναται νὰ δώσῃ ἢ ὄργανα τῆς διοικήσεως χρῆστα καὶ ἐγκρατῆ.

Ἐντούτοις ἀνευ τοιοῦτων ὀργάνων, Διοικήσις χρηστὴ καὶ ἐγκρατὴ οὐ μόνον εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ, ἀλλ' οὐδὲ νὰ ἐννοηθῇ. Ἐρ' ἔσεν λοιπὸν τὰ ὄργανα τῆς Διοικήσεως στρατολογούντα ἐκ τῶν ἀριζώνων ἢ πρωτοπαλαρχαρίων τῶν κομμάτων, ὡς γίνεται μέχρι τοῦδε παρ' ἡμῖν, ἡ Διοίκησις θέλει ἀπαφέρει τοὺς καρπούς οὓς ἀποδίδει μέχρι σήμερον, δηλαδὴ τὴν καταστροφὴν τῶν δημοσίων καὶ ἰδιοδικῶν συμφερόντων, τὴν ἀνακοπήν πάσης προόδου καὶ τὴν διοφθαλμάν των ἡθῶν τοῦ λαοῦ: ἀντὶ δὲ ὡς ἀπεβίασεν διδάσκαλος τοῦ πλήθους, δίδουσα τὸ παράδειγμα τοῦ πρὸς τοὺς νόμους σεβασμοῦ, καὶ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος, γίνεται προαγωγὴ τῆς δημοσίας ἡλικίας καὶ ἀλεθρίον παράδειγμα βλεβρίαν ἀσκοῦν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν δημοσίων ἡθῶν τοῦ πλήθους τῶν διοικουμένων.

Δὲν ἀρκεῖ ὅθεν ἡ νέα Κυβέρνησις νὰ θέλῃ καὶ νὰ ἐπαγγελῆται τὴν ἀνόρθωσιν τῆς παρ' ἡμῖν διοικήσεως, ἣν χρόνιά κατάχρησις διέφθειρε καὶ ἐξηγείωσεν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἔχη τὸ θάρρος νὰ τὰμῃ νέας ὁδοὺς, ἀλλὰς ἢ τὰς κομματικὰς καὶ προσωπικὰς, εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους: διότι ἀνευ τούτου

καὶ αἱ ἀγαθαὶ προθέσεις τῆς καὶ αἱ παρήγοροι ἐπαγγελίαι αὐτῆς ἐλέγγουσιν ἢ μακαρίαν ἀπλότητα, ἢ ἀγυρτεῖαν ἀξιοθρήνητον.

Ἐκ τοῦ καταρτισμοῦ τῆς ὑπάλληλος τοῦ κράτους ἀναμένει ἡ ἀνεξάρτητος μερὶς τοῦ τόπου νὰ κρίνῃ περὶ τῆς εἰλικρινείας τῶν προθέσεων τῆς νέας Κυβερνήσεως πρὸς ἀνθρώπων τῆς Ἑλληνικῆς διοικήσεως καὶ τῆς ἀληθείας τῶν περὶ τούτου ἐπαγγελιῶν τῆς. Διὰ τούτου δὲν ἐννοοῦμεν βεβαίως ὅτι ἡ νέα Κυβέρνησις δύναται νὰ ἀνακαινίσῃ ἐντελῶς καὶ ἐκ βάθρων τὸ σύστημα καθ' ὃ σχηματίζεται ἡ ὑπάλληλος καὶ ἡ ἀπορῆγη τελείως ἐπὶ τοῦ προκειμένου τοὺς κομματικούς πειρασμούς: ἀλλ' ἐννοοῦμεν ὅτι δύναται ν' ἐγκαίνισῃ νέαν στάδιον ἐνεργείας ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Βεβαίως ὀφείλει ν' ἀποκαθάρσῃ τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἐκ τῶν τυφλῶν ἐργάνων τοῦ κόμματος τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως, ἥτις τὸς δημοσίας θέσεις, μέχρι τῶν ἀνωτάτων, ἔταξεν ὡς γέρας εἰς τοὺς φιλοῦντας ἡλιθιώτερον τὰ κρατπεδα τοῦ πρώην Ἡρωθυπουργοῦ καὶ τῶν περὶ αὐτόν: νὰ φεισθῇ ἐντούτοις τῶν ἀξιοτιμῶν ἐκείνων ὑπαλλήλων ὅτινες ἐν μέσω τῆς γενικῆς τῆς Διοικήσεως ἐκλύσεως ἐδουλήθησαν νὰ περισώσωσι τι ἐκ τῆς Δημοσίας ὑπηρεσίας καὶ τῆς ἰδίας αὐτῶν ἀξιοπροετίας καὶ χρηστότητος καὶ τοιοῦτοι εἰσὶ εὐτυχῶς ἀρκετοὶ νὰ καλέσῃ μὲν εἰς τὸς δημοσίας θέσεις ὑπάλληλους ἐκ τῶν τάξεων τῶν φίλων τῆς, ἀλλὰ νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ αὐτῶν τοὺς ἔχοντας ἐγγύρα ἰκανότητος καὶ χρηστότητος, δυναμένους δὲ ν' ἀποδώσιν ὄργανα χρηστῆς καὶ ἐγκρατοῦς διοικήσεως: νὰ καλέσῃ δὲ ἀνευ τῆς κομματικῆς παρεμβάσεως καὶ ἐξ ἐκείνων οὓς δὲν ὑποδεικνύουσι τὰ κομματα καὶ αἱ πρὸς αὐτὰ ὑπηρεσίαι, ἀλλ' ἰκανότητος ἐξειδικιασμένη, χρηστότης πανθομολογούμενης καὶ ἀληθῆς ζήλος πρὸς τὸ δημόσιον συμφέρον. Εἰς τὴν οὕτω δὲ καταρτισθισμένην ὑπάλληλος νὰ ἐμκοιρῆθῃ, δι' ὅλων τῶν πράξεων τῆς Κυβερνήσεως, ἡ πεποιθήσις ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀπαιτεῖ παρ' αὐτῆς νὰ εἶναι ὑπηρετίς τοῦ κόμματος, ἀλλ' ὑπηρετίς τοῦ Κράτους ὅπερ μισθοδοτῆ αὐτῆν. τῇ ἀπονέμει τιμὰς καὶ τῇ ἐμπιστεύεται μέγιστα αὐτοῦ συμφέροντα.

Τοῦτο ἀναμένει τὸ ἔθνος ἐκ τῆς νέας Κυβερνήσεως ἥτις ὀφείλει ν' ἀκούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ οὐχὶ τῶν ὀλίγων περὶ αὐτὴν παρὰφθῶν ὅτινες ὑπολαμβάνοντες τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ὡς γέρας τῆς τελευταίας ἐκλογικῆς νίκης παρακελεύονται τὴν διανομὴν τῶν λαφύρων τῆς διοικήσεως μεταξὺ τῶν νικητῶν οἰοδιήποτε καὶ ἂν ᾧσιν οὗτοι.

Τὸ ἔθνος δὲν ἀναμένει τὴν συγκρότησιν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας διὰ νὰ κρίνῃ περὶ τῆς Διοικήσεως τοῦ Κράτους ἀπλῶς ὡς τοιαύτης καὶ ἀσχετῶς πρὸς ἄλλα σημαντικὰ ζητήματα: τοῦτο ἤ'ελεν εἶσθαι ἀναξίον τῆς νοήμονος μερίδος αὐτοῦ: ἀλλ' ἀναμένει νὰ κρίνῃ ἐκ τῆς χρηστῆς καὶ ἐγκρατοῦς Διοικήσεως κατὰ πόσον δύναται νὰ ἐλπίζῃ ὅτι ἡ νέα Κυβέρνησις θὰ ἰκανοθῇ ν' ἀνορθώσῃ τὰ οικονομικὰ τοῦ τόπου καὶ νὰ παροσκευάσῃ τὸ ἔθνος πρὸς μέγала ἔργα: τοῦτο δὲ, δι' οὓς λόγους ἐξέθεσάμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ ἐκ τοῦ Βασιλικῆ λόγου ἐμπειρηθεῖτα ἐν.

ταῦθα ἐντύπως ὑπῆρξεν ἀγαθὴ ἐπιπέθη παρ' ὅλων τῶν μετριοπαθῶν τῶν ἐκφράσεων, τὸ μὴ πεφιστημένον τῶν ἐπαγγελιῶν καὶ ἡ μετανοητικὴ περὶ τὴν κρίσιν τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως. Ἰδίαι τέρως ἐπισπάσατο τὴν γενικὴν ἐπιδοκιμασίαν ἡ συνετὴ ἐπιφύλαξις τῆς Κυβερνήσεως ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐκκεμητὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα καὶ ἡ ἐκδίλωσις τῶν φιλειρηνικῶν φρονημάτων αὐτῆς. Ἐπίσης ἐπεδοκιμάσθη καὶ ἡ ἐπαγγελία τοῦ Βασιλικῆ λόγου περὶ ἀποκαταστάσεως διοικήσεως χρηστῆς καὶ ἐγκρατοῦς.

— Ἀνηγγέθη ὅτι Νομάρχης Ἀγοιῶν Ἰδίου διορίσθη ὁ κ. Κατσάκος. Ὁ κύριος οὗτος εἶπε ἀγνωστὸς παρ' ἡμῖν πιστεύεται ὅμως ἐνταῦθα ὅτι ἡ Κυβέρνησις, γνωρίζουσα τὴν ἀθλίαν κατάστασιν εἰς τὴν περιεστῆσαν τὰ τοπικὰ ἡμῶν πράγματα καὶ ἰδίαι τὰ δημοικὰ καὶ ὅτι αὐτὰ ποσὸ ἀνόρθωσιν δεῖνται ἐπὶ κεφαλῆς τῆς τοπικῆς διοικήσεως, ἀνδρὸς ἰκανοῦ καὶ πεφωτισμένου, ἐπέστησε πολλὴν προσοχὴν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Νομάρχου ἡμῶν τὴν ἀνάγκην καλοῦ Νομάρχου, πιστεύομεν ὅτι ὑπέδειξαν τῇ Κυβερνήσει καὶ εἰ ἡμέτεροι βουλευταί.

— Γενικὴν συγκλήθησιν ἐνεποίησεν ἐνταῦθα τὸ ἄκουσμα ὅτι παρ' ὀλίγον νὰ συγκουσθῶσιν ἐν θέσει «Κακῆ Στάλας» τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς αἱ ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πατρῶν ἀμαξοστοιχίαι ἐφ' ὧν ἐπέβαινον περὶ τοῦ 700 ἰπιβάται, ἐξ ἀσυγγνώστου ἀβελήσιας τῆς Διευθύνσεως.

— Κατὰ τὴν χθεσινὴν νύκτα ἐκ τῶν εἰρητῶν τοῦ Ρίου ἀπέδρασαν δεκά κατὰδικα ἐκτίοντες βραβείαν ποιήν, διὰ διαρρήξεως τῆς θύρας τοῦωματίου. Μεταξὺ τῶν ἀποδράντων ἐστὶ καὶ ὁ περιβόητος Τάκη.

— Τὴν ἐσπέραν τῆς παραλλούσης Δευτέρας ἀφίκετο εἰς τὸν λιμένα ἡμῶν τὸ φέρον τὸν διάδοχον τῆς Ρωσικῆς πολεμικῆς πλοῦν συνοδουμένον ὑπὸ ἐτέρου ἐπίσης μεγάλου θωρηκτοῦ. Ὁ Τσάρβιτς διενυκτέρευσε ἐντὸς τοῦ πλοῦ ὅπου προσήλθον καὶ ἐχρητέτησαν αὐτόν αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ ὁ κ. Ὑποπρόξενος τῆς Ρωσίας. Τὴν ἐπομένην λίαν πρῶτὴ ἀπεβίασθη ὑπὸ τὸν κρότον τῶν ποροβόλων τῶν πλοίων, τῇ συνοδίᾳ δὲ κτητικῆς φρουρᾶς κατηνύθη ἐφ' ἀμάξης εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ὅπου προσεκύνησεν ἐν κατανοῦν τὸν τάφον τοῦ ἀγίου. Μετὰ τοῦτο ἐπέβη μετὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἀμαξοστοιχίας ἐκτάκτου κατευθυνόμενος εἰς Πύργον καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ὀλυμπίαν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἀρχαιοτήτων. Τὴν νύκτα τῆς ἰδίας ἡμέρας περὶ ὧραν δεκάτην ὁ Τσάρβιτς ἐπανήλθεν ἐκ Πύργου, δι' ἰδιαιτέρως ἀμαξοστοιχίας, ἐγένετο δὲ δεκάτος καὶ αὐτῆς ὑπὸ τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως καὶ τοῦ κ. Ὑποπρόξενου τῆς Ρωσίας καὶ προσεβίβη ὑπ' αὐτῶν μέχρι τοῦ Ξενοδοχείου τῆς Ἀγγλίας ἐνῶ ἀπὸ τῆς προτερείας εἶχον ἐτοιμασθεῖ τὰ κατάλληλα δωμάτια δι' αὐτόν καὶ τὴν ἀκολουθίαν του καὶ ἐν ᾧ ἐβίβησεν καὶ διενυκτέρευσεν: τὴν πρῶτην δὲ τῆς τετάρτης ἀνεχώρησε δι' ἐκτάκτου ἀμαξοστοιχίας εἰς Κόρινθον. Ὁ διάδοχος τοῦ Ρωσικοῦ θρόνου Μέγας Δούξ Νικόλαος ἐγένετο παρ' ἡμῖν δεκάτος ὑπὸ τοῦ πλήθους μετὰ πολλῶν ἐνδειξεων συμπαισίας καὶ ἀγάπης ὅπερ ἐπευφήμησεν αὐτόν κατὰ τὴν ἀρίστην καὶ ἀναχώρησιν του ζωηρῶς.

— Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ νέα κυβερνήσις θέλει ἐξάπαντος φροντίσει καὶ περὶ διορισμοῦ Ἑισαγγελέως παρὰ τοῖς ἐνταῦθα Βρεταῖς. Προκειμένου δὲ νὰ διορισθῇ τοιοῦτος λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποδείξωμεν τῇ κυβερνήσει ὡς κατάλληλον διὰ τὴν ὑψηλὴν ταύτην θέσιν τὸν πρώην παρὰ τοῖς ἐνταῦθα ἐφέταις ἀντεισαγγελέα κ. Σμ. Λυκούρη. Ὁ κ. Λυκούρης ἐπὶ ὀλόκληρα ἔτη διηύθυνεν ἄλλοτε τὴν ἐνταῦθα Ἑισαγγελίαν τῶν Βρετῶν μετὰ ζήλου καὶ δραστηριότητος τοιαύτης, ὥστε ἡ ποινικὴ δικαιοσύνη εἶχεν ἀνωψοθῆ εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῇ περιωπήν. Ἡ ἀκεραιότης, ἡ ἰκανότης, ἡ τιμιότης καὶ ἡ φιλοπονία τοῦ κ. Λυκούρη εἰσὶ εὖσα προτέρητα πάλαιμα δι' ἀνώτερον δικαστικὸν ὑπάλλη-

λλλον, η δὲ πολυετής υπηρεσία καὶ ἡ ὑπὲρ τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης ἐκδουλεύσεις του ὡς ἀντισαγγελῆος τῶν ἐν Πάτραις Ἑφετών εἰσι τίτλοι ἀ διαφιλονεικτοί, δὲ ὧν δικαιοῦσαι οὗτος νὰ προαχθῆ εἰς τὴν θέσιν τοῦ Βίσαγγελέως τῶν Ἑφετών. Συνιστῶμεν λοιπὸν τὸν κ. Λυκούρη εἰς τὴν μέριμναν τῆς κυβερνήσεως καὶ ἰδιαίτερος εἰς τὴν τοῦ κυρίου Ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης, ὅστις δὲν ἀμφισβάλλομεν, ὅτι θέλει τιμῆσαι τὴν ὑψηλὴν του θέσιν διὰ τοῦ διορισμοῦ προσώπων ὡς τὸ τοῦ κ. Λυκούρη, ἀναποκρινόμενος οὕτω εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς δικαιοσύνης καὶ δικαίων τῆν περί αὐτοῦ αἰτηθῆν γνώμην καὶ τὰς ἐλπίδας τῆς κοινωνίας καὶ τῶν φίλων του.

— Ἀπὸ τῆς νυκτὸς τῆς παρελθούσης παρασκευῆς μέχρι τῆς προχθὲς Τρίτης ἢ μεσῆς Περτῶν καὶ Ἀθηνῶν συγκοινωνία διεκοπή ἕκκα τῆς διακοπῆς τῆς λειτουργίας τοῦ σιδηροδρόμου, προελθούσης, ὡς γνωστὸν ἐκ βλάβης ἐπενεχθείσης εἰς αὐτὸν ἐξ ἔρμητικῆς πλημμύρας ἧτις παρέσυρε τὸ ὑπόστρωμα τῶν ἐλασμάτων εἰς ἀκετὴν ἀπόστασιν. Ἐκ τούτου ἐπῆλθε καὶ ἡ διακοπή τῆς ταχυδρομικῆς λειτουργίας, οὕτω δ' ἐμείναμεν κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἀποκεκλεισμένοι εἰδήσεων. Ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία, ἐν τῇ περιστατικῇ κατεκρίθη ἐνταῦθα, διότι ἅμα τῇ βλάβῃ τοῦ σιδηροδρόμου δὲν ἀπεκατέστησε τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν δι' ἄλλου μέσου καὶ τοιαῦτα εἶγε πολλὰ καὶ πρόχειρα, ὧν τὸ ἀτελοῦτερον ἦτο εἰς ἐπιπεπὸς ταχυδρόμος νὰ μεταφερῆ τὸ ταχυδρομικὸν ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς διακοπῆς τῆς γραμμῆς, μέχρι τοῦ ἐξέρου σημείου τῆς ἀνάστρωσής αὐτῆς· τούτου δὲ μὴ γενομένου ἢ μὲν ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας κατέδειξε τὴν ἰδίαν ἀνεπίσκεψαν, τὸ δὲ κοινὸν ἐστενωχώθη καθ' ὅσον ἐστερήθη καὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἀλληλογραφίας. Τότω δὲ μᾶλλον ἐξέθηκε τὴν ἐπιπέπην ἀνεπίσκεψαν ἡ δημοσία ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία, καθ' ὅσον δὲν κατώρθωσεν αὕτη τὸ ἐπευελθὴν καὶ τὸ κατώρθωσεν τὸ Πρακτορεῖον τῶν Ἑφημερίδων, ὅπερ διὰ προχείρου ταχυδρόμου διεπέρας τὸ βεβλημένον τμήμα τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, κατὰ τὴν παρελθούσαν δευτέρα τὰς ἐφημερίδας τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς καὶ οὕτω ἐδυνήθη νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν εὐλογὸν ἀξίωσιν τοῦ κοινού τοῦ νὰ μὴ στερῆθῃ τῶν ἐκ τῆς Πρωτεύουσας εἰδήσεων. Εἶναι, νομίζομεν, ὀλίγον κολακευτικὸν διὰ τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν τοῦ Ταχυδρομείου νὰ ὑστερῆ ἐν ταῖς πρὸς τὸ κοινὸν ὑποχρέωσιν αὐτῆς καὶ τῇ ἐκτιμῆσει τοῦ προορισμοῦ τῆς, τοῦ Πρακτορείου τῶν Ἑφημερίδων καὶ νὰ δεικνύται κατωτέρα αὐτοῦ ἐν πολλοῖς. Μετὰ λύπης παρατηρεῖ τὸ κοινὸν ὅτι, ἡ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία παρ' ἡμῖν, μ' ὅλας τὰς ὀργανώσεις καὶ ἀναδιοργανώσεις αὐτῆς, δὲν ἀπέδωκεν ἀκόμη ἐντελῶς τὰς πατρὸςπαροδότους ἐκείνας ιδέας καθ' ἃς ἡ ἀκριβεία καὶ ἡ ταχύτης τῶν ταχυδρομικῶν εἶναι πολυτέλεια περιττὴ καὶ ἀναξία τῆς ὑψηλῆς μερίμνης τῶν ἀνωτέρων ἀρχῶν. Τούτο δὲ λέγομεν, οὐχὶ κρίνοντες μόνον ἐκ τῆς τελευταιας ταύτης ἀνωμαλίας, διότι αὕτη δὲν εἶναι μοναδική, ἀλλ' καὶ ἐκ τῆς ὅλης ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας ἧτις δυστυχῶς δὲν λειτουργεῖ ἀπροσκόπτως, οὐδὲ κατὰ τρόπον ἱκανοποιούντα τὰς εὐλόγους ἀξιώσεις τοῦ κοινού. Ἐκ τούτου λαμβάνοντες ἀφορμὴν συνιστῶμεν τῇ κυβερνήτῃ καὶ τῇ νεα διευθύνσει νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἐπιτῆς ὑπηρεσίας τῶν ταχυδρομικῶν καὶ τηλεγραμμάτων, διότι καὶ κατὰ τῶν τελευταίων τούτων πολλὰ καὶ δίκαια ἀκούονται πικραπὸνα καθ' ἑκάστην.

— Ἡ πρότερος γενομένη ἀποκάλυψις κατὰ τὴν ἐνταῦθα συνοικίαν ἀγίου Γεωργίου τοῦ ἀρχαίου Ὁδείου, ἔδωκεν ἀφορμὴν παρ' ἡμῖν εἰς τὸ νὰ ἐγκύψωσι πολλοὶ εἰς ἀρχαιολογικὰς μελέτας καὶ νὰ ἐκδηλωθῇ ἐπιθυμία τις πρὸς διατήρησιν τῶν ἐν ταῦθα λειψάνων τῆς ἀρχαιότητος. Τούτου ἕνεκεν εὐχαρίστως ἐμαθὼν οἱ παρ' ἡμῖν ἀθροῦσι τῶν γραμματέων, ὅτι ἡ ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικὴ ἐπι-

ταρὶς ἀπερῆσθε, τῇ χρηματικῇ συνδρομῇ τοῦ Δημοσίου, ν' ἀγοράσῃ τὸ γήπεδον ὑφ' οὗ ἀνεκαλύφθη τὸ Ὁδεῖον, ἵνα διασώσῃ τὸ ἀρχαῖον κτίριον ἐκ τῆς καταστροφῆς. Ἡ Ἀρχαιολογικὴ ἐπιταρὶς ἀπεστειλεν ἐνταῦθα πρὸς μνητὸν ἀντιπροσώπου τῆς οἰτινὲς ἐμελέτησαν ἐπὶ τόπου τὸ εἰρηπεία τοῦ Ὁδείου ἐκείνου καὶ ἐβεβαίωσαν τὴν ἀρχαιότητα αὐτοῦ καὶ τὴν ἄλλην ἀρχαιολογικὴν καὶ ἱστορικὴν ἀξίαν του, προσδιώσαν δὲ τὴν ἀγοραῖν τιμὴν τοῦ γηπέδου. Πλὴν μέρος τοῦ κτιρίου διατελεῖ ἀκόμη κερωσμένον, ὅπταν δ' ἀποκαλυφθῇ ὅλο κτήριον θὰ ἐξεργηθῆ πλείοτερον τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀρχαιολογικῶν καὶ θ' ἀποτελέσῃ μνημεῖον τῆς ἡμετέρας πόλεως ἀξιοσπούδατον. Οἱ ἦτο πολὺ λυπηρὸν, ἐάν ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑπιταρὶς δὲν ἤγαγεν εἰς πέρας τὴν πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ γηπέδου διαπραγματεύσειν, δὲν ἐγένετο δὲ κυρία τοῦ ἀρχαίου μνημείου καὶ συνέπως ἐγκατελείπετο τούτο εἰς τὴν καταστροφὴν, ὡς ἐγκατελείφθησαν ἄλλοτε ἐνταῦθα ἄλλα παρῶματα. Τοῦ ἀρμόδιου Ὑπουργείου πρῶτατα εὐτυχῶς συμπολίτες ἡμῶν, ὅστις ἐκτιμῶν τὴν ἀξίαν τῆν κέκτηται διὰ τὴν ἡμετέραν πόλιν τὸ ἀρχαῖον ἐκεῖνο μνημεῖον, οὐδὲν θέλει, πεπεισθεθα, παραλείψῃ πρὸς διάσωσιν αὐτοῦ κατὰ τὴν γενικὴν ἐπιθυμίαν.

— Τὴν προσηχὴ Πέμπτην ἑορτὴν τῶν Ταξιαρχῶν δὲν ἐορτάζει ἕνεκεν πέθους ὁ κ. Μιχ. Παπαδόπουλος δικηγόρος.

— Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις ἐκ τῶν Καταστημάτων κ' Ἀνεστῆ Κωνσταντινίδου τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ 1891 τοῦ κ. Κ. Φ. Σκόκου. Ἀπὸ ἔτος εἰς ἔτος ὁ κ. Σκόκος καθιστᾷ τὸ Ἡμερολόγιόν του πληρέστερον καὶ μᾶλλον περιπούδατον, τῇ συνεργασίᾳ διακεκριμένων λογίων καὶ γνωστῶν λογογράφων. Τὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους Ἡμερολόγιον τοῦ κ. Σκόκου διακρίνει ἐκλογὴ τῆς ὕλης, φιλοκαλία εἰκόνων καὶ ποικιλία θεμάτων, ἐν οἷς δύνανται νὰ ἐντυφλώσῃ πάντας αἱ τάξεις τῶν φιλομαγιστῶν. Ἡ ἐντέλεια δὲ τῶν εἰκόνων, ἡ κομψότης τῆς ἐκτύπωσως καὶ ἡ φιλοκαλία τοῦ περιεχομένου τοῦ καθιστῶσι καὶ κόσμημα τραπεζικῆς ἢ γραφείου. Ἐκ τούτου συνιστῶμεν τὸ Ἡμερολόγιον τοῦτο εἰς τοὺς συμπολίτας ἡμῶν, οἵτινες δύνανται νὰ τὸ εὐρωσιν εἰς τὰ ἐνταῦθα Βιβλιοπωλία δεδεμένον μὲν ἀντὶ δρ. 4,50 ἄδειον δὲ ἀντὶ δραχ. 3,50

— Ὁ ἱεροκέρυξ κ. Ἡλίας Βλαχόπουλος θὰ ὁμιλήσῃ τῇ προσηχῇ Κυριακῇ ἐν τῷ ἱερῷ Ναφ τοῦ ἀγίου Διονυσίου.

Τὸ μελλον τῆς σταφίδος.

Ἀφ' ὅπου ἡ σταφίς εἰσηλθεν ὀριστικῶς ἐν τῇ βιομηχανίᾳ τοῦ οἴου, καὶ ἡ κατανάλωσις αὐτῆς εἰς τὴν χρῆσιν ταύτην ἐξισούται σχεδὸν πρὸς τὴν κατανάλωσιν τῆς πρὸς βρῶσιν σταφίδος, δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν, ὅτι τὸ μελλον αὐτῆς εἶνε ἐφεξῆς ἐξηραλισμένον.

Ἡ σταφίς ὡς καρπὸς, ὅσον καὶ ἂν διεδίδετο ἡ χρῆσις αὐτῆς, δὲν ἠδύνατο βεβαίως νὰ ὑπερβῆ ὅσον τι κατανάλωσως, πέραν τοῦ ὅπου οὐ θὰ ἵπιδειν ἐπιζημία πᾶσα αὐξήσις παραγωγῆς. Καὶ πείρειν τοῦ τοιούτου εἶχομεν πολλὰκις μέχρι τούδε ὅτε ἡ περισεύα τῆς παραγωγῆς περιήγαγε εἰς κρίσιμον θέσιν τὸ προϊόν τοῦτο.

Ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἐγεννήθη τὸ περιλάλητον σταφιδικὸν ζήτημα, το ὅποιον ὑπὸ πολλὰς καὶ διαφορὰς ἐπόψεις ἐσυζητήθη ἐν τῷ τῷ πῶ, ἰδίως κατὰ τὸ 1888.

Ἐσχῶν τότε ἀφορμὴν καὶ ἐγὼ νὰ δημοσιεύσω τὴν γνώμην μου ἐπὶ τοῦ ζητήματος, καὶ νὰ ὑποστηρίξω, ὅτι ἡ λύσις τοῦ ζητήματος ἐγκεῖται εἰς τὴν χρῆσιν τῆς σταφίδος μᾶς ὡς ὕλη οἴνοποιίας, ἐξῆρα καταστάσει καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Τὰ πράγματα δικαιοῦσι σήμερον πληρῶστα τὴν γνώμην μου ταύτην. Ἡ πρὸς οἴνοποιαν χρῆσις τῆς σταφίδος ἐν Γαλλίᾳ ἔλαβε τοιαύτην ἐπίδωσιν, ὡς τὴν τὴν τὴν πλείον τῷ προϊόντι τούτου

δὲν ἐξεργᾶται, ὡς πρότερον, ἐκ τῶν ἀγορῶν τῆς Ἀγγλίας, ἀλλ' ἐκ τῆς οἰνικῆς παραγωγῆς τῆς Γαλλίας.

Ὁ διαγμὸς, δὲν ὑπέστη ἐσχάτως ἡ σταφίς αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἀμπελοργῶν καὶ τῶν φίλων αὐτῶν, ἀποτελεῖ τὸ τρανώτατον τεκμήριον τῆς σπουδαιότητος, ἢν ὁ καρπὸς οὗτος κατέλαβεν ἐν τῇ βιομηχανίᾳ τοῦ οἴου.

Ἡ Γαλλία ἔχει ἀνάγκην πολλοῦ καὶ μακροῦ ἔτι χρόνου ἵνα ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πρώτην αὐτῆς παραγωγὴν τοῦ οἴνου, τὴν πρὸ τῆς εἰσβολῆς τῆς φυλλοξήρας. Ἐχομεν ἐπομένως εὐρὺ στάδιον μετὰ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τῆς πλήρους ἀναρώσεως δηλ. τῶν γαλλικῶν ἀμπελῶν, καθ' ὃ δυνάμεθα νὰ διευθετήσωμεν τὸ πλεῖστον τῆς παραγωγῆς μᾶς εἰς τὰς γαλλικὰς ἀγοράς.

Αἱ ἀνάγκαι τῆς Γαλλίας θὰ ὑρίττανται ἐπὶ πολὺ ἀκόμη, καὶ ἐπὶ μικρὸν ἢ γαλλικὴ βιομηχανία τῶν οἴων θὰ λαμβάνῃ ἀνάγκην νὰ συμπληροῦ τὰ κενὰ τῆς ἰδίας παραγωγῆς διὰ ξένων οἴνων καὶ σταφιδῶν.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀκόμη ὑπόθεσις εἰς ἐκλείπει ἡ φυλλοξήρα καὶ ὅτι ἡ Γαλλία ταχέως ἐπανερχεται ἐν τῇ πρώτῃ τῆς παραγωγῆς, καὶ τότε ἀκόμη ἡ σταφίς ἡμῶν δὲν θὰ ἀπολέσῃ τὴν ἀξίαν τῆς, ὡς ὕλη οἴνοποιίας.

Ἡ Γαλλία τέως ἐφορολόγει ὅλον τὸν κόσμον διὰ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ἰδίων τῆς οἴων, οἵτινες ἐβρῶσαν εἰς τὰ περᾶτα τῆς γῆς.

Εἰς τὸ μέλλον, καὶ ἂν ὡς εἶπον ὑποθεθῇ ὅτι ἡ φυλλοξήρα θὰ ὑποχωρήσῃ, καὶ αἱ ἀμπελοὶ τῆς Γαλλίας θὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν προτέραν παραγωγὴν, ἡ παραγωγὴ αὕτη θ' ἀπαντήσῃ δεινὸν ἀνταγωνιστὴν τὴν βιομηχανίαν τῶν σταφιδῶν οὐχὶ μόνον ἐν Γαλλίᾳ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ξένας χώρας, ὅπου τέως ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ οἴνου ἦτο γαλλικὸν μονοπώλιον.

Ἡ σταφίς, ἀφοῦ ἐπιστοποιοῦνται πλέον ὅτι κατέχει ἅπαντα τὰ συστατικά τῆς χλωρᾶς σταφίδος πρὸς κατασκευὴν οἴνου, καὶ ἐπομένως δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ αὕτην ἐντελῶς, κατέχει ἐπὶ πλέον τὸ πλεονέκτημα τῆς εὐχεροῦς καὶ ὀλιγοδαπάνου μεταφορᾶς, ὅπερ θ' ἀποβῇ τὸ σπουδαιότερον ἐλατήριον τῆς παγκοσμίου αὐτῆς διαδόσεως ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου.

Ἡ σταφίς δύναται νὰ ὑποστῇ νέας κρίσεις, δυνάτων νὰ ἐπελθῇ νέα ὑποτίμησις τῆς ἀξίας αὐτῆς, — ἀλλ' ἡ κρίσις αὕτη ἔσται παροδική, καὶ ἀκριβῶς τοιαύτη τις κρίσις ἐπερχομένη θὰ ἔχη τὴν σπουδαιωτάτην συνέπειαν τῆς ἐν τῷ μέλλοντι παγίωσως τῆς τύχης τοῦ προϊόντος.

Ἡ ἐπ' ἐσχίτων ἐστακτοῦ κατανάλωσις ἐν Γαλλίᾳ, ἡ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ ἐλάττωσις καὶ κατάργησις τῶν δασμῶν ἀπέρορον, ὡς εἶκος, τὴν ἀνατίμησιν τῆς ἀξίας τοῦ εἶδους.

Ἡ ἀνατίμησις αὕτη, ὡς εἶνε φυσικόν, ταχέως θὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἐβελτίωσιν τῆς καλλιέργειας παρ' ἡμῖν καὶ τὴν αὐξήσιν τῆς παραγωγῆς μᾶς.

Ἡ αὐξήσις αὕτη ἴσως ὑπερβῇ τὴν ἀλογίαν τῆς αὐξήσεως τῆς κατανάλωσως ἐπὶ τινὰ χρόνον, ἐν τεύθεν δὲ ὁ λογος περὶ πιθανῆς τινος κρίσεως ἐν τῷ προσεχῇ μέλλοντι.

Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κρίσεως θὰ ἦε βεβαίως ἡ ὑποτίμησις τῆς ἀξίας, ἡ ὑποτίμησις αὕτη ἀκριβῶς θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπέκτασιν καὶ διάδοσιν τῆς οἴνοποιήσεως τῆς σταφίδος εἰς ὅλας ἐκείνας τὰς χώρας, ὅπου μέχρι τούδε αὕτη μόνον ὡς καρπὸς ἦτο γνωστὴ καὶ καταναλώσιμος.

Μᾶς ἐβουκόλισαν ἐσχάτως μετὰ τὴν ἰδέαν περὶ συστάσεως μεγάλης οἴνοποιίας ἐκ χλωρᾶς σταφίδος ἐνταῦθα. Τὴν ἰδέαν τοιαύτην ἐπιχειρήσεως παρ' ἡμῖν, οὐδέποτε ἐθεωρήσαμεν ὡς δυναμένην νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς τύχης τῆς σταφίδος. Ἡ ἐπιχείρησις αὕτη ἠδύνατο νὰ εἶνε τοπικῆς ὠφελείας πρόβλεψις, διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἐντεχνωτέρας παρ' ἡμῖν οἴνοποιίας, ἀλλ' οὐδεμίαν πρακτικὴν ἐπίρρησιν θὰ ἐξήσκει ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ προϊόντος. Διὰ τούτο ἀνέκαθεν ἐνεμείναμεν καὶ ἐμμένομεν ἐν τῇ γνώμῃ

ημών, ότι μόνη ή οίσοποιτα διά της Ξηράς σταφί-
δος και έκτός της Ελλάδος ιδρυμένη και γενι-
κευομένη θα εξασφαλίση και θα σώσῃ τὸ προϊόν
ἐν τῷ μέλλοντι

Δὲν ἔχομεν πλέον νὰ φοβηθῶμεν ἂν ἡ παρα-
γωγή μας αὐξάνῃ κατ' ἔτος. Μετ' αὐτῆς θὰ συ-
ναυξήσῃ καὶ ἡ κατανάλωσις. Ἀλλ' ἡ μεγάλη
κατανάλωσις ἵνα ὑφίσταται καὶ πρὸς τὴν αὐξήσουσα
ἔχει ἀνάγκη καὶ τιμῶν συγκαταβατικῶν, τιμῶν
μετρίων.

Ὅθεν οὐδέποτε πάντες νὰ στρέψωμεν τὴν προ-
σοχὴν μας καὶ νὰ ἀφιερῶσωμεν τὴν μέριμνάν μας
ἵνα καταστήσωμεν τὴν παραγωγὴν μας εὐνο-
τέραν, ἵνα καταστήσωμεν δυσκαταγώνιστον ἐν τῷ
παγκοσμίῳ συναγωνισμῷ τὴν σταφίδα μας ὡς
πρώτην ὕλην.

Εἶναι πρόδηλον ὅτι, ἐὰν ἀντὶ 500 παραγώγι-
μεν 1000 λίτρας κατὰ στρέμμα, ὅχι μόνον θὰ
ἔχωμεν ἀνωτέραν πρὸσδοον, ἀλλὰ ἐλαττούμετες
κατὰ τὸ ἥμισυ τὰ ἐξοδά μας, θὰ μᾶς συμφέρη
νὰ υποβιβάσωμεν τὴν τιμὴν, νὰ πωλήσωμεν εὐθη-
νότερον, ὅχι μόνον δὲν θὰ ζημιωθῶμεν ἀλλὰ καὶ
θὰ κερδίσωμεν περισσότερα, παρὰ μὲ τὰς 500
λίτρας, πωλούμενας εἰς ἀνωτέραν τιμὴν.

Εἰς τοῦτο λοιπὸν πρέπει νὰ καταγίνωμεν. Νὰ
βελτιώσωμεν τὴν κατὰ στρέμμα ἀπόδοσιν.

Ἡ βελτιώσις αὕτη ἐπέρχεται διὰ τῆς καλλι-
τείας καλλιέργειας, καὶ ἰδίως διὰ τῆς λιπᾶ-
σιως. — Καὶ τοῦτο μὲν εἶνε γνωστὸν εἰς πάντας
βελτίαι, ἴσως εἴπη' τις, ἀλλ' εἶναι ζήτημα δαπά-
νης, καὶ δαπάνης οὐχὶ μικρᾶς, τὴν ὁποίαν ὀλίγοι
στοι ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀμπελοργῶν, δηλ. σταφι-
δαμπελοργῶν, εἰσὶν εἰς θέσιν νὰ υποστάσιν.

Ἐντεῦθεν προκύπτει λιανὴ σπουδαῖον ζήτημα
διὰ τὴν γεωργίαν μας, τὸ ζήτημα τῆς εὐόδου
προμηθείας λιπασμάτων.

Ἡ πτωχότης κατηγορία δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὰς
ἀπαιτήσεις τῆς καλλιέργειας, καὶ ἐντεῦθεν ἡ ἀξία
τοῦ συνήθους λιπασματος, τῆς τῶν ποιμνίων κό-
πρου, καὶ ὑπερτιμᾶται κατ' ἔτος, καὶ δυσχερῆς
καθίσταται ἡ προμήθειά του. Ἀντὶ τοῦ λιπᾶσμα-
τος τούτου λοιπὸν, δεόν' ν' ἀναζητήσωμεν πᾶσαν
ἄλλην ὕλην δυναμένην νὰ χρησιμεύσῃ ὡς λιπᾶσμα
καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐπικαλούμεθα τὴν συνδρομὴν τῶν
γεωπόνων μας, ὅπως εἰδικῶς ἀσχοληθῶσιν ἐπὶ
τοῦ θεματος τούτου.

Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ἕτερον μέσον διὰ τοῦ
ὁποίου ἡ προμήθεια τῶν χρεϊωδῶν ἐν γένει τῆς
καλλιέργειας δύναται ν' ἀποθῇ εὐχερεστερά καὶ
ὀλιγώτερον δαπανηρά. Τὸ μέσον τοῦτο εἶνε τὰ
κτηματικά ἢ γεωργικὰ συνδικάτα, σύλλογοι ἢ
σύνδεσμοι γεωργικοὶ μετ' ἄλλους λόγους.

Ἀλλαγὴ τὰ σωματεῖα ταῦτα εἰσὶν ἡ πρόνοια
τοῦ γεωργοῦ ἢ κτηματιοῦ. Διὰ τῶν σωματείων
τούτων ἡ Γαλλία κατάρθωσε θαύματα εἰς τὸν
κατὰ τῆς φυλλοξήρας πόλεμον, καὶ ἂν ἐσώθη ἐκ
τῆς παντελοῦς καταστροφῆς καὶ πολέμη' ἐπιτυχῶς
τὴν μάστιγα ταύτην, τοῦτο οὐδέποτε κατὰ τὸ
πλεῖστον εἰς τὰ γεωργικὰ συνδικάτα.

Ἀλλὰ ἰδιαίτερος περὶ τούτων ἐν τῷ προσεχῆ
πλειότερα.

Μ. Χαϊρέτης.

(Ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργίας).

Φίλε κ. Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου».

Εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐκδομένην ἡμερησίαν
«Καιροί» ἐγράφη ὅτι ἀναπόκρισις τις ἐκ Πατρῶν
πρὸς τὴν «Μεταρρυθμισιν» τῆς Πρώτης ἡτικῆς ἐνεῖχε
πολλὰς ἀνακριθείας κατεδυσφήμη τὴν πόλιν Πατρῶν
προήρχετο ἐξ ἐμοῦ. Τοῦτο εἶναι ψεῦδος καὶ τὸ
ἀποκρούω ὅλαις δυνάμεισι. Ἐγὼ οὐδέποτε ἐπέ-
στελα ἀναποκρίσεις εἰς τὴν «Μεταρρυθμισιν»
περὶ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων τῆς Ελλάδος·
ὁσάκις ἐγράψα εἰς τὴν ἡμερησίαν ἐκείνην ἐγράψα
μόνον περὶ τῆς ἐνταῦθα Ἰταλικῆς παροικίας, τῶν

σχολῶν αὐτῆς καὶ τῶν Σωματείων, οὐδέποτε δὲ
περὶ πολιτικῶν τοῦ τόπου πραγμάτων. Ἐὰν δὲ
ἤθελον γράψαι ποτὲ περὶ αὐτῶν, ἢ πρὸς τὴν Ἑλ-
λάδα ἀγάπη μου καὶ τὰ γνωστὰ πρὸς αὐτὴν αἰ-
σθημάτων μου, ἄλλας ἰδέας ἤθελον μοὶ ἐμπνεύσει
περὶ αὐτῆς. Τακτικὸς ἀνταποκριτὴς ἐκ Πατρῶν
τῆς «Μεταρρυθμισίως» ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σε-
πτεμβρίου εἶναι ὁ κ. Βίκτωρ Σκαλιέτης διδάσκα-
λος τῆς ἐν Πάτραις Ἰταλικῆς Σχολῆς.

Δέξασθε κ. τ. λ. Ἰμέτερος
Ἡρ Τζούκουλης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Φ. ΣΚΟΚΟΥ
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

τοῦ 1891 ἔτους

Χρονογραφικόν, Φιλολογ. καὶ γελοιογραφικόν
ἔτος ἕκτον — τόμος ἕκτος.

Σελίδες 450 πυκναὶ καὶ καλλιτεχνικώταται·
Διατριβαὶ καὶ θεματὰ ἐν ὅλῳ περὶ τὰ 100. Ἀν-
τιπροσωπεύονται ὅλα τὰ εἶδη τῆς λογοτεχνίας,
διηγήματα, ποιήσεις, κοινωνικαὶ μελέται, καλ-
λιλογικαὶ κρίσεις, ἠθογραφαί, δραματὰ, χαρα-
κτῆρες, σκαλαθῦρατα, φιλολογικὰ παίγνια, κλπ.
κλπ. ὁλα εὐθῆρα, χαριτωμένα, μετὰ χάριτος καὶ
ἀττικῆς εὐφυΐας καὶ κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος.
Συνεργεῖται 50, πάντες σχεδὸν οἱ διαπρε-
πέστεροι ἐν Ἑλλάδι ποιηταὶ καὶ πεζογράφοι. —
Εἰς ἕκτους 80 θεμασίας καὶ μοναδικῆς ἐπιτυ-
χίας, φιλοτεχνημέναι ἐπιτηδεῖ ἐν Δευφία καὶ
Παρισίοις.

Περιέχει καὶ μέρος γελοιογραφικῶν ἀπαράμι-
λων, μεστὸν θυμηθίας καὶ σατυρικῆς λεπτότητος.
Ἐπίσης καὶ τμήμα βιογραφικῆς πινακοθήκης, πε-
ριλαμβάνον τὰς προσωπογραφίας καὶ τὴν βιογρα-
φίαν τῶν ἐπιφανεστέρων ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ τοῖς
γράμμασι συγχρόνων Ἑλλήνων.

Ἐξεδόθη ἐκ τῶν καλλιτεχνικῶν πιεστηρίων
τῶν κατασταρᾶτων Ἀλέστη Κωνσταντινίδου ὁ-
που καὶ πωλεῖται:

Διὰ τὴν Ἑλλάδα = Διὰ τὸ ἐξωτερικόν

Χαρτόδετον φρ. 3,50	Χαρτόδετον φρ. 4
Χρυσόδετον » 4,50	Χρυσόδετον » 5

ΕΙΣΟΔΗΤΗΣΕΙΣ.

—)ο(—

Σταφιδάμπελος καλλίτης ποιότη-
τος ἐκ 35 στρεμμάτων, κειμένη πλησιέστατα
τῆς πόλεως καὶ ἔχουσα πλευρὰς ἐπὶ δύο κεν-
τρικῶν ὁδῶν, πωλεῖται. Πληροφορίαι εἰς τὸ
γράφετον τοῦ «Φορολογουμένου».

Ἰπερπεντηκοντούτης καθηγητῆς τῆς γερ-
μανικῆς γλώσσης Γερμανὸς τὴν καταγωγὴν,
ὀμιλῶν ἀριστα τὴν ἑλληνικὴν καὶ λιαν εὐ-
μέθοδος, ὑπόσχεται τὴν ἐκμάθησιν τῆς γερ-
μανικῆς γλώσσης ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ
διαστήματος ἐπὶ μετρία ἀμοιβῇ. Διὰ τὰς οἰ-
κογενεῖας γίνονται ἰδιόταιραι συμφωνίαι. Ἐκ-
τενεστερας πληροφορίας λαμβάνει τις παρὰ
τῷ καταστήματι τοῦ κ. Ἀθ. Σ. Ἀθανασίου
«LA MENAGERE» ἀπέναντι τῆς οἰκίας
Κρεμύδης.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ γωνιαία οἰκία τοῦ Δημ.
Παπᾶ, ἄλλοτε Κορινθίου. Πληρεστερας πληροφο-
ρίας παρὰ τῷ καταστήματι Δημοτηρίου Παπᾶ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ ΕΘΝΙΚΟΝ

ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ

Ἐπὶ τῆς πλατείας Ποιητοῦ.

Δωμάτια εὐάερα Περιποιήσις πλήρης καὶ
ἀκρα καθαριότης. Τροφὴ πι κίλη. Ἀμιλλᾶ-
ται πρὸς τὰ καλλίτερα Ἑυρωπαϊκά καὶ πρὸ ἐ-
τῶν ἐλκύει ἀπείρους ξένους.

Τιμαὶ ἐκτὸς παντὸς συναγωνισμοῦ.

Πωλεῖται οἰκία ἀνώγειος καλύπτουσα γῆ-
πέδον πῆχ 133 κειμένη πλησίον τῆς οἰκίας
τοῦ κ. Κλάους καὶ ἔχουσα ἀνά 3 δωμάτια
ἕκαστον πάτωμα, μετ' κρήνας καὶ φρέατος
μετ' μηχανισμῶν.

Εἰς τὸ

ΑΔΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κ. ΖΙΧΟΥ

Πλησίον τοῦ παντοπωλείου Καραμάνου.

Ἐυρίσκονται τὰ ἀριστα καὶ καθαρώτατα
λουοκάνικα ὅλας νέας συσκευῆς, χυτρομέτρι
ποιότητα πρώτης, σαλίτσοεστίο ἑυρωπαϊ-
κῆς κατασκευῆς, ξύγκιλιόμενον καὶ δεδοκι-
μασμένον ὑπὸ οἰκοκυραίων καὶ καλητέρων ξενόδο-
χῶν ὡς γλυκύτερον τοῦ καθαροτάτου ζουτύρου.

ΟΙΝΟΠΟΙΙΑ

Α. Α. ΣΥΨΩΜΟΥ

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ.

Ἐν τῷ καταστήματι τοῦ κ. Συψώμου πωλοῦνται

ΟΙΝΟΣ μέλας, τρετῆς πρὸς λ. 50 ἢ φιάλη	ἡμερῆ 2 1/2
ΟΙΝΟΣ λευκός » » 50 »	
ΟΙΝΟΣ μέλας, πενταετής δρ 1 »	
CURACAO (Κουρασῶ) » 5 »	
ΕΥΚΑΛΥΠΤΟΣ (Πικρὸν) » 1,25 »	

Ἐν τῷ αὐτῷ καταστήματι πωλεῖται οἶνος πολὺ
παλαιὸς ἀρίστης ποιότητος, τονικὸς, δι' ἀσθενεῖς
πρὸς δρ. 2 ἢ φιάλη

ΒΟΡΔΩ » 2 »
SAUTERNES (λευκός) » 2 1/2 »
Δί τιμαὶ δι' ἀποστολὰς εἰσὶν διαφορετικαί.

Διὰ τοὺς ἐνταῦθα κυρίους τοὺς ἔχοντας
ἐξοχὰς ἢ κήπους ἀνθέων εἴτε ἄλλων διαφό-
ρων δένδρων οἰουδήποτε γένους ἔχόντων χρεῖ-
αν ἐγκεντριμοῦ ἢ θεραπείας ἐκ γαγγραιῶν
καὶ ἄλλων διαφόρων νόσων, οἱ ἐπιθυμοῦντες
ὅπως διασκευάσωσι τοὺς κήπους αὐτῶν κατὰ
τὸ νέον ἑυρωπαϊκὸν σύστημα, ἀποτανητῶσαν
πρὸς τὸν ἐνταῦθα ἐκ Γενούης Ἰταλὸν κ.
Alberto Ruggiero ἐπιστημονικὸν κηπουρὸν
διαμένοντα παρὰ τῷ καταστήματι τοῦ πιλο-
ποιοῦ κ. Δαμενίου Στανῆ, πλησίον τῆς Δυ-
τικῆς ἐκκλησίας.

Τρίτροχον

νεοτάτης ἐφευρέσεως, ἰσχυρώτατον καὶ ἐντε-
λές, ὀλόκληρον ἐκ χάλιβος μετ' δύο θέσεις,
μεγάλης ἀξίας πωλεῖται εἰς μικρὰν τιμὴν.

(Πληροφορίαι εἰς τὸ τυπογραφεῖον μας).